

Arrest

nr. 74 820 van 9 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke
Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart de Belgische nationaliteit te hebben verworven en die wordt vertegenwoordigd door X en X in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun zoon, op 17 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 juni 2011 tot weigering van afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 augustus 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op tussenarrest nr. 70 117 van 25 november 2011 dat voorziet in een bijkomende uitwisseling van memories en waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2012.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij U. Z. diende samen met haar zus, S. Z., op 7 oktober 2009 op de Belgische ambassade in Islamabad een visumaanvraag in met het oog op gezinshereniging met hun in België verblijvende vader die op dat ogenblik de Pakistaanse nationaliteit heeft.

1.2. Op 23 juni 2011 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging ten opzichte van verzoeker.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Commentaar:

Uit een bottest afgenomen van de betrokkene blijkt dat deze ten minste 24 jaar oud is.

Motivatie

“Wettelijke referenties :

Art. 10, § 1er, al. 1, 4° van de wet van 15/12/1980

Beperkingen :

Betrokkene kan zich niet op de richtlijnen van art. 10, § 1er, al. 1, 4° of 5° of 10bis, §2 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 15/09/2006; hij/zij is 18 jaar of ouder“

1.3. Op 23 juni 2011 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging ten opzichte van verzoekers zus, S. Z. Zij diende op 17 augustus 2011 een afzonderlijk annulatieberoep (rol nr. 78 324) dat door de Raad verworpen werd bij arrest nr. 74 819 van 9 februari 2012.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) juncto artikel 39/2, §2 van dezelfde wet kan een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Verzoeker komt met onderhavige vordering op tegen een weigering van afgifte van een visum gezinshereniging dat aangevraagd werd op grond van artikel 10, §1, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker had immers de bedoeling om zijn vader, die op dat ogenblik de Pakistaanse nationaliteit had, te vervoegen.

Verzoeker stelt in zijn inleidend verzoekschrift dat zijn vader op 17 juli 2011 de Belgische nationaliteit verkreeg. In zijn *“memorie verklarende het standpunt van de verzoekende partij”* citeert verzoeker artikel 12 van het WBN en betoogt hij: *“De toelating tot verblijf van verzoeker werd nochtans in onbruik geraakt door het feit dat hij Belg is geworden.”* Hij preciseert dienaangaande: *“De toekenning van de Belgische nationaliteit is automatisch en hangt niet af van een vrijwillige handeling van de belanghebbende met het oog op deze verwerving.”*

De Raad dient derhalve vast te stellen dat verzoeker de overtuiging is toegedaan dat hij de Belgische nationaliteit bezit. De Raad neemt hiervan akte en dient op grond hiervan vast te stellen dat verzoeker geen belang meer heeft bij de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van afgifte van een visum

gezinshereniging, aangezien een Belgische onderdaan niet dient te beschikken over een visum om het Belgisch grondgebied te betreden.

Het komt de Raad in deze niet toe om vast te stellen dat verzoeker de Belgische nationaliteit heeft zoals hij ten onrechte vordert in zijn *“memorie verklarende het standpunt van de verzoekende partij”*. Gezien de bevoegdheidsverdeling tussen de gewone hoven en rechtbanken en de administratieve rechtscolleges voorzien in de artikelen 144 en 145 van de Grondwet, is dergelijke vraag van verzoeker onontvankelijk (cf. RvS 8 maart 2002, nr. 104.512; RvS 7 oktober 2008, nr. 186.878 en RvS 3 oktober 2011, nr. 215.497).

De Raad heeft immers geen rechtsmacht om kennis te nemen van betwistingen die betrekking hebben op burgerlijke rechten of van geschillen met betrekking tot politieke rechten die de wetgever hem niet uitdrukkelijk heeft toevertrouwd. Evenmin kan de Raad kennis nemen van een beroep of van middelen waarvan het werkelijk en rechtstreeks voorwerp ertoe leidt dat hij zich dient uit te spreken over dergelijke betwistingen. Aangezien de Raad slechts beschikt over een toegewezen bevoegdheid, nader bepaald in de artikelen 39/1, §1, tweede lid en 39/2, van de Vreemdelingenwet dient deze restrictief geïnterpreteerd te worden en laat het eventuele ongemak dat de rechtzoekende zou kunnen ondervinden door zich tot meer dan één rechtscollege te moeten wenden niet toe de rechtsmacht van de Raad uit te breiden.

Gelet op het bovenvermelde is er geen reden meer om uitspraak te doen over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep, opgeworpen door de verwerende partij om een andere reden.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA